

Magyar testnevelés és sport a két világháború között

Alább a gróf Klebelsberg Kunóval készített 7 kérdésből álló szakmai interjú egy lehetséges változatát olvashatod.

– Hol folytatta az egyetemi tanulmányait, és milyen hatással voltak a későbbi életére?

– Alapvetően Budapesten folytattam az egyetemi tanulmányaimat, doktorálni is itt doktoráltam politikatudományból 1898-ban. Viszont sok időt töltöttem – ma úgy mondanák, külföldi ösztöndíjjal – Európa más egyetemmein is. Tanultam Párizsban, Münchenben és Berlinben, ahol másfajta szemléleteket is volt szerencsém megismerni. Bár jómagam nem sportolok magas szinten, ezekben az években kezdett körvonalazódni bennem a gondolat, hogy a sport nagyon fontos eszköz az ember számára, amelyet sok mindenre felhasználhat.

– A tanulmányai befejeztével milyen pályán kezdett el dolgozni?

– Politikai tudományokból doktoráltam, így ezen a pályán kezdtem dolgozni. Az első hivatali tisztségemet 1903-ban kaptam meg. Mint oly sokan, én is az aljáról kezdtem megmászni a ranglétrát. Mint előadó kerültem a harmadik ügyosztályra, amelyet kevésbé titokzatosan hírszerzésnek is nevezhetünk, és amelynek sokáig a vezetője is voltam, sőt 1907-től az osztálytanácsosa is, míg 1910-ben a Közigazgatási Bíróság ítéldbírájává neveztek ki.

– Mikortól töltött be először politikai tisztséget?

– 1914 januárjában neveztek ki a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium adminisztratív államtitkárává, majd 1916 márciusától politikai példaképem, Tisza István miniszterelnökségi államtitkára lettem.

– Milyen nemzetközi tudományos kapcsolatok kiépítése fűződik a nevéhez?

– Létrehoztam a Collegium Hungaricumokat, azaz a külföldi magyar kulturális intézetek hálózatát, amely a tehetséges diákok külföldi továbbképzését, doktori

képzését kívánja támogatni Európa több országában is. Természetesen a posztgraduálison kívüli ösztöndíj rendszer is létezik, amely a fiatalabb tehetségek fejlődését és kibontakoztatását hivatott szolgálni.

– *Mely felsőoktatási intézmények alapításában vett részt?*

– Nagyon büszke vagyok a szegedi, a pécsi és a debreceni egyetemekre. Az egyetemekkel párhuzamosan felépítettük a klinikákat is, hiszen nagyon fontos a megfelelő egészségügyi képzés és ellátottság. Legfontosabbnak a szülészeti és gyermekklinikákat tartom, ezeknek kulcsfontossága van a gyermekhalandóság visszaszorításában. Számos főiskolát is létrehoztunk, ezek közül a legbüszkébb a Testnevelési Főiskolára vagyok, hiszen megfelelően képzett testnevelőkre van szükség ahhoz, hogy a gyermekeinket egészséges életmódra neveljék, illetve az esetleges sportbéli tehetségüket időben felismerjék, és megkezdjék annak kibontakoztatását.

– *Az oktatási rendszer mely részeit reformálta meg?*

– Azt hiszem, szerénységgel állíthatom, hogy mindet. A legalacsonyabbtól a legmagasabb szintig történő átfogó reformokat hajtottunk végre, aminek a szakmai, az anyagi és a személyi feltételeit is sikerült megteremteni. Az elv az volt, hogy egységes cél mentén épüljön fel a rendszer. Ez a cél pedig nem más, mint hogy a jövő generációi megkapják a szükséges testi és lelki táplálékot, és versenyképes tudásra és magas szintű szakmai hozzáértésre tegyenek szert.

– *Mi volt az a vezérelv, amellyel Magyarország felemelkedését kívánta megcélozni?*

– Szerettem volna egy európai szintű, erős, művelt középosztályt létrehozni, mert ők képezik egy erős társadalom gerincét. Ahhoz, hogy ezt elérhessük, már gyermekkortól megfelelő testi és szellemi nevelést kell kapni. Az egyetem pedig ne a gazdagok kiváltsága legyen, hanem a tehetséges embereké.